

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ The Development of Third Grade Students' English Skills Through Recreational Activities

วาสนา อุตสาหะ*

Wassana Utsaha

สุเทพ อ่วมเจริญ**

Sutep Aumchaloen

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนันทนาการ และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนयोแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐมได้มา โดยวิธีการเลือกแบบอาสาสมัคร ตามกิจกรรม จำนวน 20 คน แผนการวิจัยเป็นแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการทดสอบก่อนเรียนและผลการทดสอบหลังเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน

2. ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ พบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้เรียนมีความต้องการให้จัดกิจกรรมนันทนาการทุกปี มากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะภาษาอังกฤษ/ กิจกรรมนันทนาการ

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were to 1) compare the development of the third - grade students' English skills before and after being taught through recreational activities; 2) investigate the students' opinions towards the recreational activities. Samples were 20 students of the third grade students from Joseph Upatham School, Nakornpathom during the academic year 2011. Research design was one group pre-test post-test design. The instruments employed were: 1) the lesson plans of recreational activities 2) evaluation test and 3) questionnaires. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test dependent and content analysis. The results of the research were: 1) the students English proficiency before and after learning through recreational activities were significantly different at .05 level. 2) The students' opinions revealed that learning recreational activities should be provided by school every year.

Keywords: English Skills/ Recreational Activities

บทนำ

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มในอนาคต สะท้อนให้เห็นความเสี่ยงที่อาจเกิดทั้งการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง สถาบันทางสังคม และปัจเจกบุคคล จำเป็นต้องเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับโลกและภูมิภาค โดยเฉพาะในประชาคมอาเซียน ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 จึงมุ่งเน้นการพัฒนาคนทุกช่วงวัยให้เข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคม และเอื้อต่อการพัฒนาคน พัฒนาเด็กวัยเรียนให้มีความรู้ทางวิชาการ และสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง โดยบูรณาการการเรียนรู้ให้หลากหลายทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และนันทนาการที่ครอบคลุมทั้งศิลปะ ดนตรี กีฬา วัฒนธรรม ศาสนา ประชาธิปไตยความเป็นไทย ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องควบคู่กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ รวมทั้งการเรียนรู้ภาษาสากลอื่นที่เหมาะสม และภาษา

ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน สามารถจัดการ ควบคุม ดูแลอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554: 46) ในสังคมปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญ ในการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวางและเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมและการประกอบอาชีพ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลสามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างเหมาะสมด้วยความมั่นใจ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นตัวเชื่อมการติดต่อกัน เนื่องจากการกำหนดภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารขึ้น ซึ่งภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายจนอาจ

กล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาโลกก็ว่าได้ เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมโลก ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งที่คนไทยจะต้องเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งทางด้านการศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมในการศึกษาและใช้ประกอบอาชีพได้ และนำไปประเทศไปสู่การแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่นๆ กล่าวคือจะต้องรู้และเข้าใจภาษาอย่างถูกต้องคล่องแคล่วและใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารข้อมูลข่าวสาร ไร้พรมแดน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก กระทรวงศึกษาธิการตระหนักในความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษจึงได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้ผู้เรียนฝึกการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย สอดคล้องกับเหตุการณ์ทางสังคมตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน สามารถสรุปและนำเสนอความรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2554: 14) จากการทดสอบเพื่อประเมินคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนใน 5 กลุ่มสาระ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาฯ และภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวันที่ 28 เดือนมกราคม พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นระดับปลายภาคเรียนที่ 2 นักเรียนจากทุกเขตการศึกษาจากทุกโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่ทดสอบมีจำนวนทั้งสิ้น 16,370 คน จาก 6 เขต จำนวน 38 โรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะประเมินระดับการเรียนรู้ของ

นักเรียน มุ่งใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้โรงเรียนรับทราบสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน ในสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ (ฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ, 2552) ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควรอาจมีสาเหตุมาจาก ด้านครูผู้สอน ใช้วิธีสอนแบบดั้งเดิม สื่อการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ไม่ใช้แรงจูงใจในการเรียนการสอน ด้านตัวนักเรียน พื้นฐานความรู้เดิมไม่พอเพียง มีเจตคติที่ไม่ดีในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีแนวทางแก้ไข คือ ด้านครูผู้สอนปรับเปลี่ยนยุทธวิธีในการจัดการเรียนการสอน ใช้แรงจูงใจในการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดและสามารถดำเนินการแก้ไขได้ทันที คือ ปัญหาด้านครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นถ้าครูมีความรู้ความเข้าใจในด้านเทคนิควิธีสอนแบบต่างๆ และนำมาเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจึงสนใจในการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมนันทนาการ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการมีดังต่อไปนี้ พิมพ์ใจ ลิทธิปราชญ์ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน ผลการวิจัยพบว่า ในช่วงของการสังเกตพัฒนาการในระยะที่ 1-2 พบการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียนสูงมาก ต่อมาในระยะที่ 3-4 พบการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ-สังคม และด้านสติปัญญา การใช้กิจกรรมนันทนาการในกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ ส่งผลให้เด็กวัยก่อนเข้าเรียน มีความพร้อมในการที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาวประกาย

แก้วนพรัตน์ (2549: บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางสังคมสูงขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 92.39 ระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชู วิโรจน์ชูฉัตร (2549: บทคัดย่อ) นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก คือ ด้านพักผ่อนหย่อนใจ ระดับปานกลาง คือ ด้านดนตรีและเพลง และด้านกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรมและประเพณี ระดับน้อย คือ ด้านกีฬาและเกม และด้านเสริมสร้างสมรรถภาพและสุขภาพ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรัญญา วังกี (2552: 45) ผลการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ พบว่าพัฒนาการของพฤติกรรมกล้าแสดงออก ด้านการพูดของนักเรียน ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพัฒนาเท่ากับ 5.86 ด้านการกระทำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพัฒนาเท่ากับ 6.24 ด้านการแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพัฒนาเท่ากับ 7.28 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนการพัฒนาโดยรวมเท่ากับ 7.28 ซึ่งจะคะแนนพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน หลังเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากสภาพสาเหตุและปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีความสนใจที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้นโดยใช้กิจกรรมนันทนาการซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสำรวจความต้องการ ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหาลักษณะการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและสร้างแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อกิจกรรม มาตรฐาน ตัวชี้วัด วัตถุประสงค์ ลักษณะกิจกรรม เนื้อหา กิจกรรม วิธีการดำเนินการ สื่อและอุปกรณ์ การประเมินผลกิจกรรม สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วนำมาปรับปรุง

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ จำนวน 20 คน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินและปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนันทนาการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำถามในการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันหรือไม่
2. ความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับใด

สมมติฐานของการวิจัย

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ สูงขึ้นกว่าก่อนใช้กิจกรรมนันทนาการ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัย Pre Experimental Designs แบบ One Group Pretest -Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 144)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐมจำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 45 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาสาสมัคร (Volunteer Sampling) โดยทำการสมัครใจเลือกกิจกรรมจำนวน 20 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการซึ่งมีทั้งหมด 16 แผนๆ ละ 1 คาบๆ ละ 50 นาที ในการเขียนแผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ชื่อหน่วยการเรียนรู้, เนื้อหา, มาตรฐานการเรียนรู้, ตัวชี้วัด, สาระการเรียนรู้, จุดประสงค์, คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน, กิจกรรมการเรียนรู้การสอน, สื่อการเรียนการสอน, การประเมินผล

2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ก่อนและหลังการทดลองเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน ทักษะละ 10 ข้อ มีทั้งหมด 4 ทักษะ รวมทั้งหมด 40 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 50 นาที การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพื่อปรับปรุงจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ทักษะการฟัง เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ฟังแล้วเลือกคำตอบให้ตรงกับข้อมูล จำนวน 6 ข้อ ฟังข้อมูลแล้วระบายสีหรือวาดภาพจำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 10 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ทักษะการพูด มีจำนวนข้อสอบ 10 ข้อ โดยข้อ 1-3 เป็นแบบถาม-ตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว, ครอบครัว, การพักอาศัย ข้อ 4-5 ดูภาพแล้วอธิบายภาพโดยใช้ประโยคง่ายๆ ข้อ 6-10 ดูภาพแล้วบอกคำศัพท์ให้ถูกต้อง

ทักษะการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ทักษะการเขียน เป็นแบบทดสอบจำนวน 10 ข้อๆ ละ 1 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ซึ่งจะมีภาพให้นักเรียน จากนั้นนักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการหลังเรียน มีจำนวน 15 ข้อให้นักเรียนตอบแบบสอบถามพร้อมกัน ใช้เวลาประมาณ 20 นาที เพื่อวัดความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ว่ามีความคิดเห็นในกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและแยกแต่ละกิจกรรมมากหรือน้อยเพียงใด โดยนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมนันทนาการจะทำแบบสอบถามเมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการครบ 16 คาบ ครูจึงนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ สอบถามความคิดเห็นนักเรียน โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะ เนื้อหา การวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 3 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการบรรยายถึงเหตุผลว่ามีความคิดเห็นในกิจกรรมกิจกรรมนันทนาการเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ค่า 1.00

1.2 ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ ได้ค่าเท่ากับ 1.00 หากคุณภาพของแบบทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 โดยได้ค่าความเชื่อมั่น 0.83

1.3 ตรวจสอบแบบประเมินความคิดเห็นนักเรียนได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

วิธีการทดลอง

1) ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวันและเวลาทำกิจกรรมนันทนาการที่โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ โดยประเมินการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

2) ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร ขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้บริหารโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการประเมินผล และระยะเวลาดำเนินการกิจกรรมนันทนาการและเพื่อขออนุญาตให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สมัครเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

3) ดำเนินการทดลองโดยเริ่มจากการแจกใบสมัครให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนกิจกรรมโดยครูรับสมัครนักเรียนจำนวน 20 คน ที่มีความสนใจกิจกรรมนันทนาการ

4) ในสัปดาห์ต่อมาของการทดลอง จะมีการแนะนำการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจว่าเป็นการเรียนเกี่ยวกับการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ครูแนะนำบทบาทหน้าที่ วิธีการเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียน ได้ตระหนักว่า งานที่ทำจะประสบความสำเร็จได้นั้น ทุกคนจะต้องช่วยเหลือกัน ผลงานการพูดอธิบาย สนทนา ตอบคำถามหรือนำเสนองานของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนต้องส่งเสริม สนับสนุนกันและกัน นักเรียนที่มีความสามารถสูงควรช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าโดยการอธิบายความรู้ ฝึกการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนประโยค และคำศัพท์ให้เพื่อน สมาชิกในห้องจะต้องมีการยอมรับซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนร่วมมือกันทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสามัคคี ส่งเสริมและให้กำลังใจกัน ไม่ทะเลาะกันหรือต่อว่ากันในแต่ละชั่วโมงหลังจากที่นักเรียนฝึกทักษะภาษาอังกฤษกับเพื่อน นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะมีโอกาสออกมาแข่งขันได้เท่ากัน เพราะครูจะใช้วิธีการจับฉลาก จะมีการให้คะแนน โบนัสแก่นักเรียนที่สามารถแสดงการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษได้ดีตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5) จัดเตรียมการด้านวัสดุ/ สื่อการเรียนรู้ อุปกรณ์และสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ เช่น ใบบาง ใบความรู้ บัตรคำ บัตรภาพ ลูกบอล นิตยสาร ผัก ผลไม้ อาหาร เครื่องดื่ม ภาพนักแสดง กระดาษสีต่างๆ อุปกรณ์เครื่องเขียน แบบฝึกแต่ละฐาน เพลง เกม ชุดกิจกรรม เครื่องฉายภาพ เครื่องเล่นซีดี แผ่นซีดี ครูจัดเตรียมกิจกรรม ลำดับขั้นตอนในการสอน โดยประสานงานกับหัวหน้าแผนก หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนและครูโรงเรียน ขอแซฟอุปถัมภ์เพื่อขอความร่วมมือในการทำกิจกรรม และการใช้สถานที่ภายในโรงเรียน

6) ดำเนินการทดลองกิจกรรมตามกำหนดการจัดกิจกรรมนันทนาการและตารางกิจกรรมที่กำหนดไว้ ซึ่งดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในคาบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 16 คาบเรียน โดยให้นักเรียนสมัครเข้าเรียนกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 20 คน โดยมีการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรม

เกม เพลง ใบบาง เพื่อให้ นักเรียน เกิดการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

7) เขียนแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยมีหัวข้อหลักดังต่อไปนี้ ชื่อแผนกิจกรรมการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน วิธีประเมินผล การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่ใช้ในกิจกรรมนันทนาการ

8) เมื่อครบ 1 ภาคเรียนครูนำแบบทดสอบเนื้อหา การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาทดสอบนักเรียนหลังเรียน เพื่อดูผลการพัฒนาทางการเรียนภาษาอังกฤษ

9) ในสัปดาห์ต่อมาผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับนักเรียนคนละ 1 ฉบับ และอธิบายข้อคำถาม เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 50 นาที รวบรวมแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

10) นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้ค่าร้อยละ (%)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้จากการวัดแบบประเมินการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ในกิจกรรมนันทนาการมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. นำคะแนนที่ได้จากการวัดแบบประเมินการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในกิจกรรมนันทนาการ ไปวิเคราะห์โดยดำเนินการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดแบบประเมินการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเข้ากิจกรรมนันทนาการ และหลังเข้ากิจกรรมนันทนาการโดยใช้สถิติการทดสอบ t-test แบบ Dependent

3. การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับใช้สูตร KR20 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ

4. การวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จากการทดลองผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน โดยผลการเรียนรู้หลังเรียน สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะที่ผู้เรียนพัฒนามากที่สุดได้แก่ ทักษะการอ่าน รองลงมา คือ ทักษะการฟัง อันดับต่อมา คือ ทักษะการเขียน ส่วนทักษะการพูด ผู้เรียนได้คะแนนเป็นอันดับสุดท้าย

2. ผลการทดสอบหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมนันทนาการ ผู้เรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และ ทักษะการเขียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ ด้านที่ 1 ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่นักเรียนได้รับ และลำดับสุดท้าย คือด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในทุกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการสูงขึ้นกว่าก่อนใช้กิจกรรมนันทนาการ และทักษะที่นักเรียนมีผลการเรียนมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน รองลงมาคือทักษะการฟัง และทักษะการเขียน ส่วนทักษะที่ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ต่ำกว่าทักษะอื่น คือ ทักษะการพูด

2. ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้เรียนต้องการให้จัดกิจกรรมนันทนาการทุกปีมากที่สุด นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความคิดว่า กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนของผู้เรียนได้มากที่สุดเช่นกัน และ กิจกรรมช่วยให้ให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ อภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาผู้เรียนส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน แสดงว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมนันทนาการ ทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น และทักษะที่นักเรียนได้คะแนนมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมนันทนาการ มีการเสนอรูปแบบ ปฏิบัติพฤติกรรมต่างๆ ให้ดู มีการตรวจสอบทดสอบความรู้ความเข้าใจ มีการให้ฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ กระบวนการเรียนการสอนการอ่านที่มีการกำหนดเป้าหมาย ทบทวน กำหนดรูปแบบ และแก้ไข การจัดกิจกรรมในการสอนอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภชัย ไพศาลวัน (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการพบว่า นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยให้มีการจัดกิจกรรมที่ใช้เพลง เทป และจัดสถานการณ์สมมติ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เน้นให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จัดเนื้อหาของกิจกรรมให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รองลงมาคือทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะรับสาร การที่นักเรียนจะมีความสามารถในการฟังที่ดีนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกให้สามารถจำเรื่องราว และสามารถพูดโต้ตอบได้ทันที ดังนั้น

ในการฟังจะต้องมีการฟัง การคิด และการจดจำควบคู่กันไปด้วยเสมอ การเลือกใช้สื่อที่ชัดเจนประกอบการสอนฟัง ช่วยพัฒนาทักษะการฟังให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้อง ญัฐมา นามวงษ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการใช้เกมประกอบการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทักษะที่นักเรียนได้คะแนนเป็นอันดับ 3 คือ ทักษะการเขียน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก นักเรียนอาจเขียนสะกดคำศัพท์บางคำไม่ถูกต้อง เรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ กรชวัล สุวรรณกลาง (2548: 87-88) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อำนาจคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเกม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยแถลงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 จำนวนนักเรียน 35 คน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการผลการศึกษพบว่า นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเกมสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการฟัง พูดอ่าน และเขียนได้ดีขึ้น โดยมีคะแนนพัฒนาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เฉลี่ยอยู่ในระดับดีทุกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 83.50 ส่วนทักษะที่ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้น้อยกว่าทักษะอื่น คือ ทักษะการพูด ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ กลัวการพูดผิดไวยากรณ์ ไม่กล้าพูด นักเรียนบางคนเกิดความตื่นเต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุนันท์ ศิริวรรณ (2544: 107-109) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนท่าสายวิทย์ จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมี

ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าด้านที่ 1 ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้เรียนมีความต้องการให้จัดกิจกรรมนันทนาการทุกปีมากที่สุด นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับเห็นด้วยมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน โดยภาพรวม ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 เมื่อพิจารณาแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นรายข้อมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ข้อ 5 ต้องการให้จัดกิจกรรมนันทนาการทุกปี สามารถอธิบายได้ว่านักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการว่ากิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกกับการเรียน พัฒนากายและจิตใจ มีประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้คนเรามีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและทางจิตใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือทำงานต่างๆ ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญชู วิโรจน์ชูมิตร (2549: บทคัดย่อ) นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก คือ ด้านพักผ่อนหย่อนใจ ระดับปานกลาง คือ ด้านดนตรีและเพลงและด้านกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรม และประเพณี ระดับน้อย คือ ด้านกีฬาและเกม และด้านเสริมสร้างสมรรถภาพและสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ดาวประกาย แก้วนพรัตน์ (2549: บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนมีพัฒนาการ

ด้านทักษะทางสังคมสูงขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 92.39 ระดับดีมาก

2.2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับโดยภาพรวม ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 2 เมื่อพิจารณาแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นรายข้อ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ข้อ 13 กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนของนักเรียนมาก สามารถอธิบายได้ว่าเป็นกิจกรรมการสื่อความหมายเกี่ยวกับการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เพื่อให้เกิดการสื่อความหมายจากการร่วมกิจกรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะความรู้ ความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยง่าย ทั้งรายบุคคลและหมู่คณะ ลักษณะของกิจกรรม สื่อความหมายประกอบด้วย กิจกรรมการฟัง การพูด กิจกรรมการอ่าน และกิจกรรมการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถนัฐ วังกี (2552: 45) ผลการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการพบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

2.3 ด้านกิจกรรมโดยภาพรวม ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 3 โดย พิจารณาแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นรายข้อมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ข้อ 8 อุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจ สามารถอธิบายได้ว่า อุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมยังไม่มีหลากหลายเท่าที่ควร ผู้วิจัยอาจต้องเพิ่มสื่อที่มีสีสันสดใส น่าสนใจ แปลกใหม่เพื่อสร้างความสนใจนักเรียนเพิ่มมากขึ้นนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อิทธิเทพ แอมยูนุช (2550: บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมนันทนาการทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะทักษะการอ่าน และทักษะที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการพูด ครูควรสร้างความคุ้นเคยด้านการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน โดยวิธีการมอบหมายงานให้นักเรียนไปสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ฝึกบทบาทสมมุติในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดพัฒนาการด้านการพูดมากยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการนั้น นักเรียนทุกคนต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น ครูอาจให้นักเรียนมีส่วนร่วมไม่ทั่วถึง ดังนั้นครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้ทั่วถึง โดยครูคอยดูแลแก้ไขทันทีเมื่อพบความผิดพลาด และกล่าวชมเชยนักเรียนทุกครั้งที่ทำถูกต้องเพื่อเป็นการเสริมแรงและให้กำลังใจนักเรียน

3. ก่อนการจัดกิจกรรมนันทนาการ ควรมีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในขณะนั้นว่า มีความสนใจในด้านใดเป็นพิเศษ เช่น ด้านศิลปะ กีฬา การแสดงบทบาทสมมติ และการร้องเพลง เป็นต้น เพื่อจะได้นำมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไป

4. ควรจัดกลุ่มให้แต่ละความสามารถของนักเรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถมาก ปานกลาง และน้อยเพื่อให้นักเรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถมากกว่า ช่วยแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถน้อย ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน เพื่อฝึกการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น อีกทั้งยังช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในทุกชั้นเรียน

2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมนันทนาการโดยบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กรชวัล สุวรรณกลาง. (2548). การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเกม. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐมา นามวงษ์. (2548). ผลการใช้เกมประกอบการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดาวประกาย แก้วนพรัตน์. (2549). การใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางปัญญา. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- บุญชู วิโรจน์ชูรัตน์. (2549). ศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
สาธิตสังกัด มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์ปริญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฝ่ายการศึกษาองค์กรสังคมมณฑล กรุงเทพฯ. (2552) รายงานผลการประเมินคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
โรงเรียนขององค์กรสังคมมณฑล กรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2552. กรุงเทพมหานคร: องค์กรสังคมมณฑล
กรุงเทพมหานคร.
- พิมพ์ใจ สิทธิปราชญ์. (2546). การใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน.
การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 นครปฐม:
โครงการส่งเสริมผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภชัย ไพศาลวัน. (2548). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2554). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559).
กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวาน กราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559):
ฉบับสรุป. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559).
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุนันท์ ศิริวรรณ. (2544). การพัฒนากิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนท่าสายตนา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรัญญา วังกี. (2552). การใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียน
กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป่าซาง จังหวัดลำพูน. ปรินซ์นิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อิทธิเทพ แอมบุญช. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ภายใน
สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ เกียกกาย. ปรินซ์นิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.